

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců Mgr. Martina Kříže a Mgr. Gabriely Bašné v právní věci **žalobce : Guess? IP Holder L.P.**, se sídlem 1444 South Alameda Street, Los Angeles, California 90021, USA, zastoupen JUDr. Petrou Korejzovou, advokátkou, se sídlem Korunní 810/104 E, Praha 10, proti **žalovanému: Úřad průmyslového vlastnictví** se sídlem Antonína Čermáka 2a, Praha 6, **za účasti osoby zúčastněné na řízení: M. V.**, bytem H. 45, K., P. – v., zastoupen JUDr. Vladimírem Rottem, patentovým zástupcem, se sídlem Vinohradská 37, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 31.12.2010, Zn. sp. O-469410, č.j. O-469410/33705/2010/ÚPV,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

I. Předmět řízení

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví uvedeného v záhlaví tohoto rozsudku, jímž byl zamítnut jeho rozklad a potvrzeno rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 21.5.2010 o zamítnutí

námitek proti zápisu kombinované ochranné známky zn. sp. O-469410 ve znění „Triangl Praha“, jejímž přihlašovatelem je M. V..

Žalobce v řízení před žalovaným uplatňoval proti zápisu označení „Triangl Praha“ námitky pravděpodobnosti záměny přihlašovaného označení s 5 ochrannými známkami žalobce, jimiž jsou chráněny výrobky zařazené ve stejných třídách 24, 25, a 26, mezinárodního třídění výrobků a služeb jako jsou výrobky, k nimž se vztahuje přihlašované označení. Žalobce uplatňoval námitkové důvody podobnosti ochranných známek dle ust. § 7 odst. 1 písm. a) a námitkové důvody, spočívajících v tvrzení, že by užívání přihlášeného označení nepoctivě těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starších ochranných známek žalobce nebo jim bylo na újmu dle ust. § 7 odst. 1 písm. b) a e) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů (dále zákon o ochranných známkách).

II. Rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví (napadené rozhodnutí)

Žalovaný v napadeném rozhodnutí vyšel ze zjištění, že Úřad průmyslového vlastnictví ve svém rozhodnutí vydaném v řízení v 1. stupni zamítl námitky žalobce proti zápisu přihlášeného označení ze všech námitkových důvodů uplatněných žalobcem se závěrem o nepodobnosti přihlašovaného označení se 4 kombinovanými a 1 barevnou ochrannou známkou žalobce a z důvodu, že se žalobci nepodařilo prokázat dobré jméno namítaných ochranných známek na území České republiky a Evropské unie.

Žalovaný se v napadeném rozhodnutí vypořádával s rozkladovými námitkami žalobce, že z námitkového důvodu podobnosti označení je třeba porovnávána označení posuzovat jako celek a v takovém případě jsou si označení podobná. Z vizuálního hlediska žalobce upozornil na všem označením společný dominantní obrazový prvek rovnostranného trojúhelníku, na základní rozvržení prvků v označení, které je také shodné a na to, že slovní prvky v přihlašovaném označení postrádají rozlišovací způsobilost. Ze sémantického hlediska nesouhlasil s tím, že průměrný spotřebitel bude přihlašované označení vnímat spíše jako hudební nástroj. Se správním orgánem se ztotožnil v hodnocení nepodobnosti označení z fonetického hlediska i v posouzení shodnosti a podobnosti výrobků, k nimž se označení vztahují. K odmítnutí námitkových důvodů dle ust. § 7 odst. 1 písm. b) a e) zákona o ochranných známkách žalobce považoval za irrelevantní hodnocení vztahu spotřebitelů k namítaných ochranným známkám s tím, že relevantní je povědomost o této značce. Při posuzování dobrého jména ochranných známek nesoucí značku luxusního zboží, žalobce nesouhlasil s tím, že jediným hlediskem by měl být podíl výrobků označených jeho ochrannými známkami a zpochybil, že by jím předložené doklady k prokázání dobrého jména nebyly dostačující vzhledem k domácím spotřebitelům, je-li znalost anglického jazyka všeobecně rozšířená.

Žalovaný v rozhodnutí přihlédl i k názoru přihlašovatele, který zastává názor, že obrazec trojúhelníka má nízkou rozlišovací schopnost, neboť jde o běžný geometrický útvar a vyskytuje se v celé řadě ochranných známek. K důkazním materiálům, předloženým žalobcem, přihlašovatel uvedl, že většina z nich se netýká území České republiky ani časového období před podáním přihlášky. Dle názoru přihlašovatele samotné reklamy v několika obchodních centrech jsou nedostačující.

Žalovaný při posuzování rozkladových námitek žalobkyně a vyjádření přihlašovatele vyšel ze zjištění, že přihlašované kombinované označení

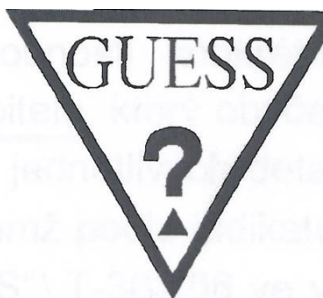
bylo přihlášeno s právem přednosti ode dne 13.7.2009 a bylo zveřejněno dne 19.8.2009 pro seznam výrobků a služeb zařazených do tříd 24, 25, a 26 (typově textilní výrobky, oděvy a textilní galanterie) mezinárodního třídění výrobků a služeb.

První namítaná kombinovaná ochranná známka č. 165903

byla zapsána do rejstříku ochranných známek dne 13.4.1985 s právem přednosti ode dne 19.5.1983 pro výrobky zařazené do třídy 25 mezinárodního třídění výrobků a služeb.

Druhá namítaná kombinovaná ochranná známka č. 213817

byla zapsána do rejstříku ochranných známek dne 23.11.1998 s právem přednosti ode dne 9.10.1996 pro výrobky zařazené do třídy 14 mezinárodního třídění výrobků a služeb (typově výrobky z kovu, klenoty).

Třetí namítaná obrazová ochranná známka Společenství č. 135376

s právem přednosti pro území České republiky ode dne 1.5.2004 byla zapsána Úřadem pro harmonizaci ve vnitřním trhu (OHIM) dne 9.12.1998 pro výrobky zařazené do tříd 3, 9, 14, 18, 24, a 25 mezinárodního třídění výrobků a služeb.

Čtvrtá namítaná kombinovaná ochranná známka Společenství č. 135640

s právem přednosti pro území České republiky ode dne 1.5.2004 byla zapsána OHIM dne 4.2.2002 pro výrobky zařazené do tříd 3, 9, 14, 18, 24, a 25 mezinárodního třídění výrobků a služeb.

Pátá namítaná barevná obrazová ochranná známka Společenství č. 858886

s právem přednosti pro území České republiky ode dne 1.5.2004 byla zapsána Úřadem pro harmonizaci ve vnitřním trhu (OHIM) dne 4.1.2000 pro výrobky zařazené do tříd 9, 14 a pro některé vyjmenované výrobky ve třídě 25 mezinárodního třídění výrobků a služeb.

Z uvedeného žalovaný shledal, že namítané ochranné známky jsou ve smyslu § 3 zákona o ochranných známkách ve vztahu k přihlašovanému označení staršími ochrannými známkami.

Při posuzování pravděpodobnosti záměny namítaných ochranných známek a přihlašovaného označení dle ust. § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách žalovaný nejprve vymezil, že průměrným spotřebitelem je jsou spotřebitelé daného druhu zboží, popřípadě obchodní kruhy, které se zabývají daným druhem zboží v obchodě, reklamě, inzerci apod.

Žalovaný prováděl porovnání označení jak v celku, tak z hlediska jejich jednotlivých prvků, které popsal a v tomto sledu uvedl, že namítané ochranné známky tvoří známkovou řadu, pro níž je určující kombinace rovnostranného trojúhelníku postaveného na špičku, slovní prvek „GUESS“ a obrazový prvek otazníku s originálně ztvárněnou tečkou, z čehož se vymyká pátá namítaná ochranná známka, tvořená toliko obrazcem trojúhelníku bez zmíněných prvků.

Po rozboru všech prvků porovnávaných označení žalovaný vyšel ze své ustálené rozhodovací praxe a z rozhodovací praxe Evropského soudního dvora, konkrétně z rozhodnutí T-6/01 ve věci „MATRATZEN“, které podobnost kombinovaných ochranných známek spojuje se zjištěním, zda společný prvek označení tvoří prvek dominantní, schopný ovládnout vyobrazení ochranné známky tak, že ostatní prvky jsou zanedbatelné, a tím vyvolat celkový dojem podobnosti. Ve světle uvedeného žalovaný dospěl k závěru, že u přihlašovaného označení lze za dominantní prvek považovat slovní prvek „Triangl“, neboť tento slovní prvek zaujímá značnou část trojúhelníku, který je běžným geometrickým útvarem, a tím méně upoutá pozornost než slovní prvek.

Z vizuálního hlediska žalovaný porovnal, že v dotčených označeních byl užit běžný motiv trojúhelníku, s nímž se spotřebitelé setkávají jak u ochranných známek, tak i v denním životě (např. u výstražných dopravních značek), a proto užití shodného motivu trojúhelníku samo o sobě nemůže znamenat vizuální podobnost srovnávaných označení, jsou-li v nich umístěny i jiné prvky. U přihlašovaného označení je výrazný slovní prvek „Triangl“, který není přítomen v namítaných ochranných známkách, v nichž použité prvky jsou zcela rozdílné, v ničem se nepodobají. Slovní prvky „Triangl“ a „GUESS“ jsou ve vztahu k ostatním prvkům nejširší.

Z fonetického hlediska žalovaný předestřel, jak spotřebitelé budou označení vyslovovat a považoval za zcela zřejmé, že v tomto smyslu jsou označení odlišná.

Z významového hlediska žalovaný usoudil, že slovní prvky „Triangl“ a „Praž“ navozují představu hudebního nástroje a místa původu takto označených výrobků. S ohledem na povahu výrobků, jimiž jsou oděvy, považoval výraz „Triangl“ za označení fantazijní, bez přímého vztahu k původnímu významu tohoto slova. Oproti tomu slovní prvek „GUESS“, v anglickém jazyce (odhad, uhodnout) a obrazový prvek otazníku navozují otázku na spotřebitele, co se pod touto značkou skrývá, tedy nejde o fantazijní prvek bez konkrétního obsahu. Pátá ochranná známka bez doprovodných prvků navozuje jen dojem dopravní značky.

Z uvedených důvodů žalovaný usoudil, že běžní spotřebitelé budou přihlašované označení vnímat jako fantazijní pro dotčené výrobky a že význam těchto označení je zcela

odlišný od významu označení u namítaných ochranných známek. Žalovaný shodně s Úřadem neshledal podobnost přihlašovaného označení s namítanými ochrannými známkami ze žádného z posuzovaných hledisek, a tudíž neshledal shodnost či podobnost mezi těmito označeními ani z hlediska celkového dojmu.

Přes uvedené se žalovaný z hlediska ust. § 7 odst. 1 písm. b) a e) zákona o ochranných známkách zabýval dalšími námitkovými důvody, spočívajícími v tom, zda by zápisem přihlášeného označení nedošlo k možnému zásahu do starších práv žalobce v podobě nepoctivého těžení z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména či k újmě na dobrém jméně namítaných ochranných známek.

Žalovaný vyšel z důkazů označených a předložených namítajícím a za prioritní vymezil, že důkazy by měly prokazovat dobré jméno ochranných známek získané dlouhodobým užíváním (známostí mezi spotřebiteli výrobků), a to v době před podáním přihlášky napadeného označení. V tomto směru nepovažoval za relevantní, že žalobce je výrobcem luxusního zboží v oblasti oděvního průmyslu a klenotnictví, neboť relevantní spotřebitelskou veřejností je široká veřejnost, a proto záleží na konkrétních okolnostech na trhu. Žalovaný zhodnotil, že žalobcem předložené důkazy o dobrém jménu namítaných ochranných známek a známosti značky mezi spotřebitelskou veřejností neobstojí proto, že z těchto dokladů buď nelze místně a časově rozlišit propagaci značky, nebo na nich není umístěna ochranná známka nebo se vztahují k propagaci označení před přihláškou napadeného označení a v jiných evropských zemích nebo jen ke konkrétní reklamní akci. V souhrnu zhodnotil, že žalobcem byly předloženy doklady reklamního charakteru, z nichž lze dovodit, že žalobce propagoval své zboží v několika státech Evropské unie, nelze však z nich vyčíst rozsah reklamní kampaně, obchodní strategii, obchodní obrat v rámci prodeje výrobků a průzkumy trhu. Nebyl tedy předložen důkaz, vztahující se k samotnému prodeji výrobků tak, aby bylo možné dovozovat dlouhodobé dobré jméno výrobků dané značky. Tím nebyly prokázány ani námitkové důvody, že užívání přihlašovaného označení by nepoctivě těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména namítaných ochranných známek.

Z uvedených důvodů žalovaný rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí.

III. Žaloba

Žalobce v podané žalobě namítá nezákonnost napadeného rozhodnutí spočívající v nesprávném právním posouzení věci a v nedostatečném posouzení důkazů předložených žalobcem.

Z hlediska ust. § 7 odst. 1 písm. a) žalobce rozporuje závěr žalovaného, že porovnáváná označení si nejsou podobná. Zdůrazňuje, že pravděpodobnost záměny přihlášeného označení se staršími ochrannými známkami musí být založeno na celkovém dojmu, s přihlédnutím k jejich rozlišujícím a dominantním prvkům. Poukazuje na judikaturu Evropského soudního dvora, např. ve věci CAPO, ve věci SABEL, dále Recueil, apod., která zdůrazňuje vjem ochranné známky jako celku bez zkoumání jejich detailů. Žalobce je přesvědčen, že všechna porovnáváná označení jsou schopna vyvolat velmi podobný dojem a žalovaný pomíjí, že napadené označení obsahuje i další prvky (menší trojúhelník) a že v něm není nic dalšího, než slovní prvky „Triangl“ a „Praha“. Pokud žalobce argumentoval tím, že slovní prvek „Triangl“ nemá rozlišovací způsobilost, neboť znamená trojúhelník, nemínil tím

rozlišovací způsobilost ve vztahu k předmětným výrobkům, ale ve vztahu k označení samotnému tak, že tento prvek není schopen rozlišit přihlášené označení od označení namítaných. V tomto směru se dle názoru žalobce žalovaný vyhnul porovnání přihlášeného označení s třetí namítanou ochrannou známkou a ve vztahu k páté namítané ochranné známce poukázal na toliko nízkou rozlišovací způsobilost grafického prvku.

Žalobce namítá rozpor v závěru žalovaného při hodnocení označení z fonetického hlediska, spočívající v tom, že závěr je učiněn o nepodobnosti označení, ačkoliv je současně konstatováno, že fonetické hledisko se u tohoto grafického prvku neuplatní.

Dle žalobce je účelové posouzení podobnosti označení ze sémantického hlediska, neboť z tohoto hodnocení není zřejmé, co odlišuje přihlášené označení od namítaných ochranných známek, neboť napadené označení skutečně neobsahuje nic, co by bylo možné považovat za relevantní pro odlišení označení. Není zřejmé, z jakého důvodu klade žalovaný důraz na fantazijnost porovnávaných označení ve vztahu k dotčeným výrobkům, neboť namítající ani přihlašovatel neprodávají trojúhelníky či hudební nástroje – triangly.

Žalobce namítá, že žalovaný neprovedl globální posouzení pravděpodobnosti záměny srovnávaných označení včetně posouzení vzájemnosti mezi zohledněnými faktory a to ve smyslu rozsudku Evropského soudního dvora ve věci CANON a kompenzační zásady tímto rozsudkem vyslovené. Protože žalobce má za to, že žalovaný shledal řadu prvků v porovnávaných označeních za podobné, měl tyto skutečnosti rovněž zohlednit v souvislosti s konstatovanou podobností a shodností předmětných výrobků.

Žalobce nesouhlasí s odmítnutím námitkových důvodů dle § 7 odst. 1 písm. b) a e) zákona o ochranných známkách s výhradou, že žalovaný neposoudil žalobcem předložené doklady o dobrém jménu namítaných ochranných známek správně a ve vzájemné souvislosti. Poukazuje na to, že doložil celosvětové příjmy firmy za r.2006, prokázal existenci řady svých poboček v Evropě a masivní propagaci výrobků v obchodních centrech velkých evropských metropolí i užívání namítaných ochranných známek na prestižních adresách ve významných evropských městech. Reklamní akce v Evropě je velkolepá, z čehož lze dovodit povědomí o značce namítajícího. Žalobce s odkazem i na neuznané důkazy pod č. 5 a 10, které byly odmítnuty s tím, že dokládají stav před podáním přihlášky ochranné známky, dovozuje, že jsou z nich zřejmé odkazy na značku žalobce i staršího data a že z nich je patrné užití značky namítaných ochranných známek v Evropě i v obchodních centrech v České republice (v Praze – pasáž Myslбек, OC Nový Smíchov, ve vlajkovém obchodě v Pařížské ulici). O značce GUESS je hovořeno jako o luxusní značce a je uváděna i ve společnosti dalších luxusních značek.

Žalobce namítá, že žalovaný vzal za hledisko dobrého jména namítaných ochranných známek podíl výrobků označených těmito známkami na trhu, ačkoliv jde o luxusní zboží, s nímž se veřejnost setkává na ulicích a v časopisech, aniž by si byla schopna takové zboží koupit. Relevantním hlediskem je tedy povědomí o značce výrobků této značky na trhu, nikoliv kolik zboží této značky je prodáno.

Z uvedených důvodů považuje žalobce za chybný závěr žalovaného o splnění zákonných podmínek pro zápis přihlašovaného označení a navrhuje, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalovaného

Žalovaný ve svém vyjádření k podané žalobě vyvracel námitky žalobce s odkazem na obsah svého rozhodnutí s tím, že se v něm zabýval podrobně posouzením všech označení z obvyklých hledisek. Zdůrazňuje, že základní funkci ochranné známky a její rozlišovací způsobilost ve vztahu k identifikaci zboží a služeb. Považuje za mylnou úvahu žalobce, že by se nezabýval označeními jako celky a jejich dominantními prvky. Zopakoval svá posouzení o nízké míře rozlišovací způsobilosti prvku, jímž je trojúhelník a o rozlišovací způsobilosti slovních prvků. Námitky žalobce o rozpornosti hodnocení označení z fonetického hlediska a účelovosti hodnocení ze sémantického hlediska považuje za nepodložené a nesrozumitelné. Odkazuje na text rozhodnutí a na zjevnou sémantickou odlišnost slovních prvků „Triangl“ a „GUESS“. Žalovaný ve svém rozhodnutí i vysvětlil, že z důvodu nepodobnosti označení nepoužil kompenzační princip uvedený v rozsudku ESD canon, C-39/7.

Žalovaný považuje tvrzení žalobce o dobrém jménu namítaných ochranných známek za zkreslená. Z předložených dokladů č. 5 a č. 10 je zřejmé, že pocházejí z doby před podáním přihlášky a některé doklady nejsou vůbec datovány. To sice neznamená, že takové doklady mohou v souvislosti s ostatními svědčit o dobrém jménu ochranné známky, důkazní břemeno prokázat skutečnosti o užívání ochranných známek však leží na žalobci a ostatními doklady nebyla, s výjimkou dokladů 8 a 10) dostatečně prokázána známost dobrého jména namítaných ochranných známek na území České republiky.

Z uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby soud podanou žalobu zamítl.

Ve věci uplatnil práva osoby zúčastněné na řízení přihlašovatel napadeného označení – M. V..

V. Jednání před soudem

Při jednání před soudem účastníci řízení setrvali na svých stanoviscích.

Osoba zúčastněná na řízení se vyjádřila k otázce zaměnitelnosti a k otázce dobrého jména namítaných ochranných známek.

Uvedla, že žalobce ve svých výhradách požaduje přiznat daleko větší sílu prvkům, které jsou nedistinktivní, a které nejsou dominantní a naopak potlačuje prvky, které jsou v těch označeních dominantní a odhlíží od nich, takže vznáší požadavek naprosto opačný, než jak to vykládá evropská judikatura a v podstatě otáčí kompenzační princip. To, že jsou výrobky velmi podobné, až identické ještě neznamená, že označení, která nejsou zaměnitelná a která si nejsou příliš podobná, budou považována na základě tohoto kompenzačního principu za podobná. Podobnost, respektive nepodobnost označení nelze podobností výrobku vykompenzovat. V otázce dobrého jména namítaných ochranných známek je třeba prokázat dobré jméno označení na relevantním území a osoba zúčastněná na řízení je toho názoru, že žalobce toto neprokázal ve vztahu k jakémukoliv území, natož k území České republiky. Osoba zúčastněná na řízení proto považuje napadené rozhodnutí za správné a žalobní námitky za nepřipadné.

VI. Posouzení věci městským soudem

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).

Žaloba není důvodná.

V dané věci jsou mezi účastníky řízení sporné důvody zamítnutí námitek žalobce proti zápisu přihlašovaného kombinovaného označení do rejstříku ochranných známek:

- uvedené v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách a
- uvedené v § 7 odst. 1 písm. b) a e) zákona o ochranných známkách.

Podle ust. § 7 odst. 1 písm. a) cit. zákona přihlašované označení se nezapíše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu (dále jen “námítky”) vlastníkem starší ochranné známky, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti; za pravděpodobnost záměny se považuje I pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou. Podle uvedeného ustanovení je při posuzování zápisu ochranné známky do rejstříku ochranných známek klíčový pojem „pravděpodobnost záměny ochranné známky“.

Posouzení pravděpodobnosti záměny je v důsledku rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 4. 2014, č. j. 8 As 37/2011-154 již s určitostí otázkou skutkovou a otázkou hodnocení důkazů, nikoliv volným prostorem pro uvážení. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku řešil z důvodu nejednotné názorové a judikatorní linie rozhodnou právní otázku, zda posouzení zaměnitelnosti ochranných známek dle § 7 odst. 1 písm. a) a dotčení na právech osoby, namítající přihlášku ochranné známky podanou ve zlé víře dle § 7 odst. 1 písm. k) zákona o ochranných známkách, je věcí správního uvážení či nikoliv. Dospěl k závěru, že v takových případech se správní uvážení neuplatní a uvedené otázky jsou věcí výkladu příslušného neurčitého právního pojmu a jeho aplikace na zjištěný skutkový stav. Uvedený závěr judikatorně zavazuje správní soudy, aby při přezkumu zákonnosti rozhodnutí ve věcech ochranných známek dle 7 zákona o ochranných známkách neposuzovaly závěry Úřadu průmyslového vlastnictví z hlediska volného uvážení tohoto úřadu, a tím nebyly vázány určitou mírou akceptace věcného přezkumu jeho rozhodnutí. Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu nastoluje způsob soudního přezkumu, který nespočívá toliko v přijetí takové volby rozhodnutí Úřadu mezi možnými alternativami, která nevybočuje z mezí logického usuzování o co nejpriléhavějším právním posouzení skutkového stavu věci, ale spočívá v tom, že sám soud přímo zhodnotí správnost aplikace platného práva na zjištěný skutkový stav.

Namítá-li proto žalobce nesprávnost hodnocení pravděpodobnosti záměny známky, je nyní na soudu, aby přezkoumal, zda závěr žalovaného o podobnosti porovnávaných ochranných známek způsobující jejich zaměnitelnost není v rozporu se skutkovými zjištěními a provedeným dokazováním.

Pro tyto účely soud učinil výklad příslušného neurčitého právního pojmu, s nímž zákon o ochranných známkách spojuje možnost zápisu přihlášeného označení do registru ochranných známek a garantuje jeho další známkoprávní ochranu.

A) Výklad právního pojmu „pravděpodobnost záměny ochranné známky“

Ve vztahu k uvedenému neurčitému právnímu pojmu považuje soud za vhodné nejprve zmínit některé základní principy, jimiž se, a to i bez ohledu na dosavadní způsob soudního přezkumu rozhodnutí Úřadu, dle konstantní a i nadále použitelné judikatury (ostatně determinované evropským právem) řídí posuzování zaměnitelnosti přihlašovaného označení se starší ochrannou známkou (či známkami) namítajícího.

Při výkladu pojmu pravděpodobnosti záměny ochranné známky je třeba vycházet z toho, že ochrannou známkou podle § 1 zákona o ochranných známkách je za podmínek stanovených tímto zákonem jakékoliv označení schopné grafického znázornění, zejména slova, včetně osobních jmen, barvy, kresby, písmena, číslice, tvar výrobku nebo jeho obal, pokud je toto označení způsobilé odlišit výrobky nebo služby jedné osoby od výrobků nebo služeb jiné osoby. Smyslem a účelem ochranných známek je tak rozlišení výrobků a služeb různých výrobců, resp. poskytovatelů; zaměnitelnost nespočívá pouze v možnosti záměny jednoho konkrétního výrobku (služby) za jiný, ale i v zaměnitelnosti výrobců (poskytovatelů) výrobků (služeb) stejného druhu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23.7.2008 č.j. 4 As 90/2006 – 123).

Mezi dvěma ochrannými známkami existuje nebezpečí záměny tehdy, pokud se veřejnost může domnívat, že dotčené výrobky nebo služby pocházejí ze stejného podniku nebo případně z podniků hospodářsky propojených (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2008, čj. 4 As 31/2008 - 153; a rozsudky ESD ze dne 29. 9. 1998, Canon, C-39/97, Recueil, s. I-5507, bod 29; a ze dne 22. června 1999, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, Recueil, s. I-3819, bod 17).

Rozhodující pro posouzení zaměnitelnosti ochranných známek je hledisko průměrného spotřebitele (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2008, čj. 4 As 31/2008 - 153; a rozsudek ESD ze dne 11. 11. 1997, SABEL, C-251/95, Recueil, s. I-6191, bod 23).

Nejvyšší správní soud ve své judikatuře dovodil, že podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách je překážkou bránící zápisu přihlašovaného označení do rejstříku ochranných známek existence pravděpodobnosti záměny na straně veřejnosti, která je dána pouze při kumulativním splnění dvou zákonem stanovených podmínek. Těmi jsou jednak shodnost či podobnost přihlašovaného označení se starší ochrannou známkou a jednak shodnost nebo podobnost výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a namítaná starší ochranná známka vztahují (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2008, čj. 9 As 59/2007 – 141 a ze dne 26. 10. 2006, čj. 1 As 28/2006 - 97). Nejvyšší správní soud rovněž převzal z judikatury Evropského soudního dvora tzv. kompenzační zásadu (viz výše uvedený rozsudek Canon, bod 17) spočívající v tom, že menší podobnost mezi výrobky a službami lze kompenzovat větší podobností mezi ochrannými známkami a naopak. Z tzv. kompenzační zásady ovšem nelze dovozovat, že větší podobnost výrobků či služeb lze kompenzovat zjištěnou nepodobností porovnávaných ochranných známek (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2008, čj. 9 As 59/2007 - 141). Kompenzační zásada se tedy uplatní jen v případech, kdy jde o podobnost (v různé míře) na straně

porovnávaných ochranných známek i na straně výrobků a služeb, které mají být porovnávanými známkami chráněny.

Při posuzování zaměnitelnosti střetnuvších se ochranných známek je určujícím kritériem to, co vytváří celkový dojem ochranné známky. Obdobně judikuje i Evropský soudní dvůr, podle něhož pravděpodobnost záměny musí být posuzována globálně s přihlédnutím ke všem faktorům relevantním pro okolnosti případu (rozsudek ze dne 11. 11. 1997, SABEL BV v. Puma AG, Rudolf Dassler Sport, C-251/95, bod 22). Globální posouzení vizuální, sluchové a významové podobnosti střetnuvších se známek musí být založeno na celkovém dojmu, který známky vyvolávají, přičemž je třeba vzít v úvahu zejména jejich distinktivní a dominantní prvky (tamtéž, bod 23).

Pokud jde o srovnání označení, pravděpodobnost záměny je nutno zkoumat vždy ve vztahu k vjemu průměrného spotřebitele, a to z hlediska vizuálního, fonetického a sémantického. Při hodnocení schopnosti individualizovat zboží z určitého obchodního zdroje je nutno mít na zřeteli, že spotřebitel zpravidla nemá možnost vzájemně porovnat více označení či výrobků, že porovnává s obrazem v paměti či dřívějším sluchovým vjemem, že má průměrnou paměť a průměrný smysl pro detail (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2008, čj. 4 As 31/2008 - 153; a výše uvedené rozsudky SABEL, bod 23; a Calvin Klein Trademark Trust, bod 45). Zaměnitelnost může být proto dovozována jak z podobnosti v dominantním prvku, tak naopak z toho, že výrobek dominantní odlišující prvek nemá a ostatní prvky mají nízkou rozlišovací schopnost, takže vyvolávají shodný nebo velmi podobný celkový vjem (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2008, čj. 4 As 31/2008 - 153).

Zápisná nezpůsobilost přihlašovného označení z důvodu pravděpodobnosti záměny není dána jakoukoliv podobností. Z dikce ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách jednoznačně plyne, že zápisnou nezpůsobilost přihlašovného označení indikuje jen podobnost závadná, tj. podobnost zaměnitelná (starší literatura a judikatura hovoří též o podobnosti či zaměnitelnosti šalebné), tedy jen taková podobnost mezi přihlašovným označením a starší ochrannou známkou (popřípadě mezi výrobky či službami, na něž se přihlašovné označení a ochranná známka vztahují), jež působí pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti (zaměnitelnost) ohledně původu výrobků či služeb (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23.7.2008 čj. 4 As 90/2006 – 123).

B) Posouzení žalobních námitek

Pro zodpovězení otázky zaměnitelnosti je tedy rozhodující vyjít z hlediska, jak přihlašovné označení *působí* na průměrného spotřebitele a zda jsou porovnávaná označení v tomto působení shodná či jsou si podobná tak, že by mohlo dojít k jejich záměně ve vztahu k podobným výrobkům ve třídách 24, 25, 26, jimiž jsou typově textilní výrobky, oděvy a textilní galanterie (dále jen textilní výrobky), pro které je zápis požadován.

V dané věci je pro vjem průměrného spotřebitele rozhodné, že všechna srovnávaná označení jsou označeními kombinovanými a obrazovými, z nichž některé obsahují jak slovní, tak obrazové prvky a že průměrným spotřebitelem je ten, kdo s přihlašovnými výrobky přichází do styku běžně na trhu v obchodech s textiliemi a ten, kdo nakupuje nebo se zabývá výrobky nabízenými v luxusních obchodech na určitých adresách, kde jsou prezentovány výrobky označené namítanými ochrannými známkami. Je zřejmé, že taková spotřebitelská veřejnost bude buď zčásti rozdělena ve svém vnímání označení na ty, které nakupují běžné

textilní výrobky a na ty, které upřednostňují výrobky luxusního charakteru, dosažitelné pouze ve vybraných prodejnách, nebo se bude prolínat, tj. spotřebitelem bude každý, kdo nerozlišuje úroveň výrobků a rozložení jejich nabídky v obchodní síti.

Vzhledem ke shora uvedenému soud předně u námitkového důvodu dle § 7 odst. 1 písm. a) zákona neshledal důvodnou žalobní námitku nesprávného hodnocení zaměnitelnosti z hlediska celkového, globálního vjemu relevantním spotřebitelem. Žalovaný nerozhodoval v rozporu se zásadou, vyslovenou komunitárním právem – např. rozsudky ve věci 3 Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, Recueil, s. I-3819 a SABEL, C-251/95, byť vycházel z rozsudku ve věci Matratzen Concord v. OHIM - Hukla Germany, T - 6/01, dle něhož může být kombinovaná ochranná známka považována za podobnou jiné ochranné známce, totožné nebo podobné v jedné ze složek kombinované ochranné známky, pouze tehdy, pokud tato složka tvoří dominantní prvek celkového dojmu, kterým kombinovaná ochranná známka působí. Je tomu tak proto, že i judikatura, na kterou žalobce odkazuje, konkrétně rozsudek ve věci SABEL ve svém výroku jako závěru z rozsudku vzházejícím, nikoliv toliko v jednom bodě rozsudku (23), který žalobce zmiňuje, stanoví, že pravděpodobnost záměny je třeba hodnotit celkově s ohledem na distinktivní a dominantní prvky. Toto žalovaný ve svém rozhodnutí respektoval, neboť označení hodnotil z hlediska jejich celkového dojmu po analýze vzhledu a jednotlivých prvků. Způsob, jakým působení označení hodnotil, odpovídá skutkovému stavu věci. Z porovnávání označení vyplývá, že obrazový prvek trojúhelníku je sice společný všem označením, ale vzhledem k tomu, že jde o geometrický obrazec často užívaný v běžném životě, a tedy fantaziálně nijak nepřekvapivý, nelze mít za to, že pouze tento prvek je schopný ovládnout vnímání relevantního spotřebitele jako prvek dominantní bez toho, že by ostatní složky ochranné známky byly v celkovém dojmu vyvolávaném touto ochrannou známkou nepůsobivé a zanedbatelné. Z tohoto důvodu se obrazový prvek trojúhelníku jeví jako prvek nedistinktivní, nedávající označení výraznou odlišnost tím, že by relevantního spotřebitele jedinečně zaujal a vyvolal v jeho paměti představu jedinečnosti ochranné známky ve vztahu k dotčeným výrobkům. To platí i přesto, že tento prvek vytváří známkovou řadu žalobce, neboť jen prvek trojúhelníku jednou zapsaný, nemůže být překážkou pro jeho užití v jiných ochranných známkách, zvláště za situace, kdy jej obsahově a v jeho hranicích doplňují další prvky tak, že dojem pouhého trojúhelníkového obrazce nepřevládá. Tak tomu je i u porovnávání označení, u nichž žalovaný zcela v souladu s judikaturou ESD a se skutkovým stavem vyhodnotil, že slovní prvek „Triangl“ u přihlášeného označení a slovní prvek „GUESS“ včetně obrazového prvku otazníku - ? u namítaných ochranných známek lze, právě při nedistinktivnosti obrazce trojúhelníka, považovat za prvek neméně významný či spíše více upoutávající pozornost, a tedy za prvek dominantní v tom smyslu, že při vnímání běžného obrazce trojúhelníka si relevantní spotřebitel bude, více než hranic označení, všimnout obsahu, které toto označení nese. Odlišný obsah přihlašovaného označení je dán zcela jiným výrazem, ale i obsahovým významem slova „Triangl“, doprovazeným slovním prvkem „Praha“ oproti významu slovního prvku „GUESS“ a obrazového prvku otazníku - ?. Tak tomu je i u třetí namítané ochranné známky, u níž je v obrazci trojúhelníka obsažen toliko prvek otazníku - ?, ale i u páté namítané ochranné známky, která je tvořena toliko prázdným obrazcem trojúhelníku, a to proto, že i tyto dvě namítané ochranné známky jsou svým zcela jiným obsahem odlišné od obsažného přihlášeného označení.

Žalovaný ve svém posouzení dominance slovního prvku „Triangl“ tedy nerezignoval ani na porovnání napadeného označení se třetí a pátou namítanou ochrannou známkou.

Při posouzení zaměnitelnosti označení je zcela rozhodujícím faktorem celkový dojem označení, tj. jak tato označení působí na spotřebitele nejen svými jednotlivými prvky, ale zejména vjemem takového označení jako celku. Záleží na způsobu umístění a ztvárnění označení včetně toho, zda jednotlivé prvky či details jsou ve svém konečném výrazu jako celku schopné individualizovat zboží určitého původu či produkce. V tomto smyslu nebyla zápisná způsobilost přihlášeného označení pochybná. V dané věci, kdy přihlašované označení je kombinované, v němž z hlediska vjemu spotřebitele hrají podstatnou úlohu všechny obrazové i slovní prvky, je námitka žalobkyně o významu její rozkladové námítky o nedistinktivitě slovního prvku „Triangl“, nedůvodná, neboť distinktivitu tohoto prvku bylo třeba v dané věci posuzovat v námitkovém řízení, a to právě ve vztahu k dotčeným výrobkům. Pouze v tomto směru mělo význam posouzení žalovaným, že slovní prvek „Triangl“ nemá dostatečnou rozlišovací způsobilost.

Žalovaný nebyl v rozporu se svým odůvodněním, že byť se fonetické hledisko u třetí a páté namítané ochranné známky neuplatní, je přesto dána nepodobnost posuzovaných označení. Fonetické hledisko je jen jedním z hledisek posuzování zaměnitelnosti označení a u namítaných ochranných známek bez slovních prvků se skutečně neuplatní. Proto je třeba vycházet z globálního posouzení označení z již zmíněných zbývajících hledisek – vizuálního a významového vjemu. To žalovaný učinil a jeho posouzení, že odlišný vjem přihlašovaného označení je dán zcela jiným výrazem, ale i jiným významovým obsahem slov „Triangl“ doprovazeným slovním prvkem „Praha“ oproti významu slovního prvku „GUESS“ a obrazového prvku otazníku - ?, postačuje ke konstatování nepodobnosti označení a není účelové.

Žalovaný při posouzení zaměnitelnosti tak respektoval všechny relevantní faktory posuzování zaměnitelnosti, a to jak posouzení porovnávaných označení v jejich působení jako celku, čemuž muselo předcházet posouzení jeho jednotlivých prvků v jejich distinktivitě a dominanci, totiž v tom, zda užitý trojúhelník je natolik distinktivní (způsobilý odlišovat označení) tak, že je prvkem ovládajícím celá označení a pokud jím není, zda zbývající prvky a složky označení jsou způsobilé porovnávaná označení odlišit. Oproti žalobci, který vyzdvihoval toliko shodný motiv trojúhelníku, vychází posouzení žalovaného globálně ze všech relevantních hledisek, zejména vizuálního a sémantického hlediska vjemu porovnávaných označení.

Žalobce si navíc ve svých námitkách poněkud odporuje, neboť přestože zdůrazňuje nezbytnost posouzení označení jako celku, současně vytýká, že žalovaný při porovnání označení opomíjí skutečnost, že napadené označení obsahuje i další prvky (menší trojúhelník) a že v něm není nic dalšího než slovní prvky „Triangl“ a „Praha“. Právě tyto prvky žalovaný neopominul a slovní prvek „Triangl“ považoval, zejména ve vztahu k dotčeným výrobkům textilního charakteru, za fantazijní, neboť prvek „Triangl“ nenavozuje vjem textilních výrobků, ostatně stejně jako takový vjem nenavozují obsahové prvky užívané v namítaných ochranných známkách. Tato fantazijnost obou označení odůvodňuje odlišný vjem ochranných známek spotřebitelskou veřejností.

Na takový odlišný vjem je třeba usuzovat i z povahy výrobků, které mají být předmětnými označeními chráněny, přičemž z namítaných ochranných známek se ve vztahu k přihlášenému označení pro výrobky ve třídách 24, 25 a 26 s tímto označením nestřetává druhá namítaná ochranná známka.

Dle názoru soudu nelze dále nepřihlédnout k důrazu žalobce na luxusní charakter zboží označeného jeho ochrannými známkami. Je-li toto zboží určeno pro určitý typ spotřebitelů vyžadujících výrobky luxusního charakteru a vyhledávajících tento typ zboží, nelze u tohoto vzorku spotřebitelů předpokládat možnost záměny ochranných známek nesoucí značky takových výrobků. Jsou-li prodejny takových luxusních výrobků soustředěny jen na určitých místech a adresách a pocházejí-li z prestižního zahraničního dovozu, nelze předpokládat, že výrobky označené namítaným ochrannými známkami budou dosažitelné v běžné obchodní síti textilních prodejen bez znalosti spotřebitelů, kde tyto výrobky nalézt. Proto se s takovými výrobky nebude setkávat široká spotřebitelská veřejnost, ale pouze ta, která vybraná místa prodeje navštěvuje a vyhledává. I tyto okolnosti selekce prodejních míst, a částečně i zákazníků žalobce, nenavštěvují pravděpodobnosti záměny označení a původu výrobků, pocházejících od odlišných producentů.

Z uvedených důvodů soud považuje u porovnávaných kombinovaných označení za rozhodující hledisko vizuální a sémantické a to, jaký dojem tato označení mohou vyvolat u spotřebitelské veřejnosti s přihlédnutím k situaci na trhu. Ze všech principů uplatňovaných k otázce zaměnitelnosti nelze pouze z toho, že odlišné subjekty používají stejný ohraničující grafický motiv dovodit *závadnou* podobnost porovnávaných označení.

Není-li zde shodnost ani podobnost přihlašovaného označení a namítané ochranné známky, neuplatní se kompenzační zásada dle rozsudku ESD ve věci Canon, C-39/97.

Není-li dána shodnost ani podobnost přihlašovaného označení a namítaných ochranných známek, nebrání zápisu přihlášeného označení ani námitkové důvody uplatněné dle § 7 odst. 1 písm. b) a e) zákona o ochranných známkách.

Podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona o ochranných známkách přihlašované označení se nezapiše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu (dále jen "námitky") vlastníkem starší ochranné známky, kteřá je shodná s přihlašovaným označením nebo mu je podobná, pokud má být takové označení zapsáno pro výrobky nebo služby, které sice nejsou podobné těm, pro které je starší ochranná známka zapsána, avšak jde o starší ochrannou známku, která má v České republice dobré jméno, a užívání přihlašovaného označení by nepoctivě těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starší ochranné známky nebo jim bylo na újmu,

Podle § 7 odst. 1 písm. e) zákona o ochranných známkách přihlašované označení se nezapiše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu (dále jen "námitky") vlastníkem starší ochranné známky Společenství, kteřá je shodná s přihlašovaným označením nebo je mu podobná, pokud má být takové označení zapsáno pro výrobky nebo služby, které sice nejsou podobné těm, pro které je starší ochranná známka zapsána, avšak jde o starší ochrannou známku, která má na území Evropských společenství dobré jméno, a užívání přihlašovaného označení bez řádného důvodu by nepoctivě těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starší ochranné známky Společenství nebo jim bylo na újmu.

Citovaná zákonná ustanovení zakotvují jako překážku zápisu přihlášeného označení okolnosti zásahu do starších práv vlastníka ochranné známky, spočívající v jednání, které by nepoctivě těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starší ochranné známky jim bylo na újmu, to ovšem za předpokladu splnění první podmínky – shledání shodnosti či podobnosti namítaných ochranných známek s přihlašovaným označením. Tato podmínka, jak

bylo výše vyloženo v dané věci splněna nebyla, proto námitkové důvody dle ust. § 7 odst. 1 písm. b) a e) zákona o ochranných známkách nemohou být úspěšné, a to bez hledu na výsledky dokazování o dobrém jménu žalobce.

Pokud tedy Úřad hodnotil námitky žalobce i z hledisek ust. § 7 odst. 1 písm. b) a e) cit. zákona poté, kdy dospěl k závěru o nepodobnosti namítaných označení s označením přihlašovaným, činil tak pravděpodobně ve snaze vypořádat veškeré rozkladové námitky žalobce a soustředit své argumenty ke všem namítaným důvodům.

Soud se vzhledem k výše uvedenému závěru o nepodobnosti porovnávaných označení, tedy závěru o nenaplnění jedné z podmínek námitkových důvodů dle § 7 odst. 1 písm. b) a e) cit. zákona již nezabýval bližším posouzením výsledků dokazování o dobrém jménu žalobce na území České republiky. Soud nicméně podotýká, že dobré jméno vlastníka ochranné známky je třeba prokázat důkazy o dlouhodobém a masivním užívání ochranné známky a její povědomosti na území, kde se střetává s jinými ochrannými známkami. Nadto, je-li dobré jméno ochranné známky, včetně toho, že známost označení je silně zakotvena v povědomí spotřebitelské veřejnosti, prokázáno, pak i v takovém případě nemůže být automaticky vyvozováno, že ze strany přihlašovatele označení jde o nepoctivého jednání čerpající ze známosti ochranné známky, ale záleží na posouzení, jakým způsobem přihlášené označení čerpá z dobrého jména namítaných ochranných známek a co tím způsobuje. Proto jsou námitkové důvody dle § 7 odst. 1 písm. b) a e) zákona konstruovány tak, že prioritně musí být shledána podobnost ochranných známek, neboť ta je výchozí skutečností pro další posouzení, zda bylo do práva vlastníka ochranné známky zasaženo způsobem, který zákon stanoví.

VII. Závěr

Na základě všech shora uvedených důvodů Městský soud v Praze dospěl k závěru, že žalovaný postupoval správně při podřazení skutkového stavu věci pod právní pojem zaměnitelnosti, který je dán uvedenými principy zaměnitelnosti vyloženými správními soudy i judikaturou Evropského soudního dvora. Své rozhodnutí z hlediska uvedených principů včetně zásady posuzování označení v jeho jednotlivých prvcích a výsledně v působení označení jako celku náležitě a přezkoumatelným způsobem odůvodnil. Proto soud podanou žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

Výrok o nákladech řízení osoby zúčastněné na řízení se opírá o ust. § 60 odst. 5 s.ř.s., neboť této osobě soud v řízení neuložil žádnou povinnost, tudíž jí ani nevznikly náklady v souvislosti s plněním povinnosti, která by byla soudem uložena.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103

odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 11. března 2015

JUDr. Naděžda Řeháková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Lucie Horáková